

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 23:26 A když ho odváděli, chytli nějakého Šimona z Kyrény, jdoucího z pole, a vložili na něho kříž, aby ho nesl za Ježíšem.

As Jesus passed the gate of Pilate's court, the cross which had been prepared for Barabbas was laid upon His bruised and bleeding shoulders. Two companions of Barabbas were to suffer death at the same time with Jesus, and upon them also crosses were placed. The Saviour's burden was too heavy for Him in His weak and suffering condition. Since the Passover supper with His disciples, He had taken neither food nor drink. He had agonized in the garden of Gethsemane in conflict with satanic agencies. He had endured the anguish of the betrayal, and had seen His disciples forsake Him and flee. He had been taken to Annas, then to Caiaphas, and then to Pilate. From Pilate He had been sent to Herod, then sent again to Pilate. From insult to renewed insult, from mockery to mockery, twice tortured by the scourge, —all that night there had been scene after scene of a character to try the soul of man to the uttermost. Christ had not failed. He had spoken no word but that tended to glorify God. All through the disgraceful farce of a trial He had borne Himself with firmness and dignity. But when after the second scourging the cross was laid upon Him, human nature could bear no more. He fell fainting beneath the burden. DA 741.4

DA – Touha věků 741.4 Když Ježíš procházel branou Pilátova nádvoří, vložili Mu na zbitá krvácející bedra kříž, který byl původně připraven pro Barabáše. Spolu s Ježíšem měli být popraveni také dva Barabášovi společníci. I na ně byl vložen kříž. Spasitel byl zesláblý a trpěl. V tomto stavu pro Něho bylo břemeno v podobě kříže příliš těžké. Od chvíle, kdy stoloval s učedníky při velikonoční večeři, nejedl ani nepil. V zahradě Getsemane protrpěl smrtelný zápas se satanskými mocnostmi. Zakusil bolest zrady. Viděl, jak Jej učedníci opustili a rozprchlí se. Byl odveden k Annášovi, potom ke Kaifášovi a k Pilátovi. Od Piláta Jej poslali k Herodovi a znovu k Pilátovi. Dopadala na Něho jedna urážka za druhou, vysmívali se Mu, dvakrát Jej zbičovali. Celou noc, scénu za scénou, bylo nitro člověka prověřováno až do krajnosti. Kristus neselhal. Promluvil jen proto, aby oslavil Boha. Po celou dobu hanebné frašky, který měla vypadat jako soudní proces, si zachoval důstojnost a nenechal se zlomit. Když Jej však podruhé zbičovali a vložili na Něho kříž, lidská přirozenost to již nemohla unést. Zemdlený padl pod tíhou břemena k zemi. (srv. TV 476.4)

The crowd that followed the Saviour saw His weak and staggering steps, but they manifested no compassion. They taunted and reviled Him because He could not carry the heavy cross. Again the burden was laid upon Him, and again He fell fainting to the ground. His persecutors saw that it was impossible for Him to carry His burden farther. They were puzzled to find anyone who would bear the humiliating load. The Jews themselves could not do this, because the defilement would prevent them from keeping the Passover. None even of the mob that followed Him would stoop to bear the cross. DA 742.1

DA – Touha věků 742.1 Dav, který Spasitele doprovázel, viděl Jeho slabé a klopýtavé kroky. Nikdo z nich Mu však neprojevil soucit. Když už nemohl těžký kříž dále nést, posmívali se Mu a uráželi Jej. Znovu Mu ho vložili na záda a On znovu vysílením padl. Nepřátelé pochopili, že už kříž dál neunes. Dalo jim zabrat najít někoho, kdo by potupné břemeno nesl místo Něho. Nikdo z Židů to totiž být nemohl, protože by se poskrnil a nemohl slavit Velikonoce. Dokonce ani v davu nenašli nikoho, kdo by se k tomu snížil. (srv. TV 476.5–477.1)

At this time a stranger, Simon a Cyrenian, coming in from the country, meets the throng. He hears the taunts and ribaldry of the crowd; he hears the words contemptuously repeated, Make way for the King of the Jews! He stops in astonishment at the scene; and as he expresses his compassion, they seize him and place the cross upon his shoulders. DA 742.2

DA – Touha věků 742.2 Cestou potkali Šimona z Kyrény, který šel z pole. Slyšel hrubé urážky, nadávky a stále se opakující posměšné výkřiky: Ustupte z cesty židovskému králi! V údivu nad tím vším se zastavil. A zatímco vyjadřoval svůj soucit, chopili se jej a naložili mu Ježíšův kříž na záda. (srv. TV 477.2)

Simon had heard of Jesus. His sons were believers in the Saviour, but he himself was not a disciple. The bearing of the cross to Calvary was a blessing to Simon, and he was ever after grateful for this providence. It led him to take upon himself the cross of Christ from choice, and ever cheerfully stand beneath its burden. DA 742.3

DA – Touha věků 742.3 Šimon již o Ježíši slyšel. Jeho synové ve Spasitele věřili, ale on sám Jeho učedníkem nebyl. Břemeno kříže bylo pro Šimona požehnáním. Nikdy nepřestal být za tuto příležitost vděčný. Přivedla jej k tomu, že na sebe sám z vlastní vůle vzal Kristův kříž a vždy ochotně snášel jeho tíhu. (srv. TV 477.3)

Lukáš 23:27-28 ²⁷Za ním šlo veliké množství lidu a žen, které se bily v prsa a oplakávaly ho. ²⁸Ježíš se k nim obrátil a řekl: "Dcery jeruzalémské, nade mnou neplačte, spíše plačte nad sebou a nad svými dětmi."

Lukáš 23:32-33 ³²Byli s ním vedeni k popravě i jiní: dva zločinci. ³³A když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali tam jeho i ty zločince -- jednoho po pravici a druhého po levici.

The mother of Jesus, supported by John the beloved disciple, had followed the steps of her Son to Calvary.... She saw His hands stretched upon the cross; the hammer and the nails were brought, and as the spikes were driven through the tender flesh, the heart-stricken disciples bore away from the cruel scene the fainting form of the mother of Jesus. DA 744.1

DA – Touha věků 744.1 Ježíšova matka šla na Golgotu za svým synem, cestou ji podpíral milovaný učedník Jan.... Viděla, jak Ježíši rozepjali ruce na kříž. Potom přinesli kladiva a hřeby. Když Mu hroty hřebů prorážely tělo, museli zděšení učedníci Ježíšovu omdlávající matku z místa hrůzy odnést. (srv. TV 478.1)

The Saviour made no murmur of complaint. His face remained calm and serene, but great drops of sweat stood upon His brow. There was no pitying hand to wipe the death dew from His face, nor words of sympathy and unchanging fidelity to stay His human heart. While the soldiers were doing their fearful work, Jesus prayed for His enemies, "Father, forgive them; for they know not what they do." His mind passed from His own suffering to the sin of His persecutors, and the terrible retribution that would be theirs. No curses were called down upon the soldiers who were handling Him so roughly. No vengeance was invoked upon the priests and rulers, who were gloating over the accomplishment of their purpose. Christ pitied them in their ignorance and guilt. He breathed only a plea for their forgiveness, —"for they know not what they do." DA 744.2

DA – Touha věků 744.2 Spasitel si na nic nestěžoval. Z Jeho tváře vyzařoval klid a vyrovnanost, z čela Mu však stékaly krůpěje potu. Nikdo se nad Ním neslitoval a nesetřel Mu je, nikdo nepovzbudil Jeho lidské srdce slovy soucitu a neochvějně věrnosti. Když vojáci plnili hrozný úkol, Ježíš se modlil za své nepřátele: **Lukáš 23,34** „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Nemyslel na své vlastní utrpení, ale na hřích a strašný konec svých nepřátel. Neproklínal vojáky, kteří s Ním tak krutě zacházeli. Nesvolával pomstu na kněze a přední muže, kteří se škodolibě radovali z uskutečnění svého záměru. Kristus je v jejich nevědomosti a vině litoval. Prosil Otce, aby jim odpustil, protože „nevědí, co činí“. (srv. TV 478.2)

Had they known that they were putting to torture One who had come to save the sinful race from eternal ruin, they would have been seized with remorse and horror. But their ignorance did not remove their guilt; for it was their privilege to know and accept Jesus as their Saviour. Some of them would yet see their sin, and repent, and be converted. Some by their impenitence would make it an impossibility for the prayer of Christ to be answered for them. Yet, just the same, God's purpose was reaching its fulfillment. Jesus was earning the right to become the advocate of men in the Father's presence. DA 744.3

DA – Touha věků 744.3 Kdyby byli věděli, že mučí Toho, kdo přišel zachránit hříšné lidstvo před věčným zahynutím, zmocnila by se jich hrůza a výčitky svědomí. Nevědomost je však nezavazuje viny, neboť měli tu přednost poznat Ježíše a přijmout Jej za svého Spasitele. Někteří z nich si svůj hřích přece uvědomili, činili pokání a obrátili se. Jiní byli tak zatvrzelí, že Kristova přímelná modlitba za ně nemohla být vyslyšena. Nicméně tak jako tak se Boží záměr blížil ke svému naplnění. Ježíš získával právo stát se obhájcem lidí před tváří svého Otce. (srv. TV 478.3)

That prayer of Christ for His enemies embraced the world. It took in every sinner that had lived or should live, from the beginning of the world to the end of time. Upon all rests the guilt of crucifying the Son of God. To all, forgiveness is freely offered. "Whosoever will" may have peace with God, and inherit eternal life. DA 745.1

DA – Touha věků 745.1 Když Kristus prosil za své nepřátele, modlil se za celý svět. Jeho modlitba zahrnovala každého hříšníka, který žil nebo bude žít od začátku světa až do konce času. Vina za ukřižování Božího Syna spočívá na všech lidech. A všem je bezplatně nabízeno odpuštění. Každý, kdo chce, může mít pokoj s Bohem a zdědit věčný život. (srv. TV 478.4)

As soon as Jesus was nailed to the cross, it was lifted by strong men, and with great violence thrust into the place prepared for it. This caused the most intense agony to the Son of God. DA 745.2

DA – Touha věků 745.2 Jakmile byl Ježíš přibit na kříž, statní muži jej zdvihli a silou zarazili do připraveného místa. To způsobilo Božímu Synu nepředstavitelné utrpení. (srv. TV 478.5)

Jan 19:19-20 ¹⁹Pilát napsal a upevnil na kříž také nápis, na kterém bylo napsáno: "Ježíš Nazaretský -- král Židů". ²⁰Ten nápis četlo mnoho Židů, protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; nápis byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.

Matouš 27:39-44 ³⁹Kolemjdoucí ho uráželi, potrásali hlavou ⁴⁰a říkali: "Ty, který boříš svatyni a ve třech dnech ji stavíš, zachraň se, jsili Syn Boží, [a] sestup s kříže!" ⁴¹Podobně se posmívali i velekněží s učiteli Zákona a staršími. Říkali: ⁴²"Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Jeli králem Izraele, ať nyní sestoupí s kříže, a my v něho uvěříme." ⁴³Spolehl se na Boha [Složil naději v Bohu], ať [ho] nyní vysvobodí,

stojí o něho. Vždyť řekl: "Jsem Boží Syn!"⁴⁴ Stejně ho tupili i lupiči [jde spíše o zélóty ("horlivce"), kteří bojovali proti Římanům], kteří byli ukřižováni spolu s ním.